

SUDUR ZILOAK

Euskerak neurri bi ditu. Izan ere, euskeraz ondo eta txarto berba egin edo idatzl daiteke; erderaz, ostera*, gaizkl egiterik ez dogula dirudi. Inork ez dau aipatzen horrelakorik behintzat.

Askotxok, beharbada euren jakintasan urriaz konturaturik, gero eta bildurrago dira euskeraz berba egiteko, gaztelerez esate baterako Pemán-en bat direlakoan edo. Hala ere, gaztelerez ere hanka-sartze haundiak izaten ditugunok isilduko bagina, akabo gure Inguruan zarata eta abarra: haxe da mundu mutual

Behingoan euskeraren muga igaro daigun, eta sartu galtezen lohi gabeko deritxogun gaztelera eder horretan. Jantzi daiguzan berrari biren artean euskera gutxiesteko* erabiltzen ditugun antiojuak, eta begira deiogun aurrez aurre erdera harro horri. Ez ahal deutzazu badaezpadakorik ezer ikusten? Ezetz? Baina, gutxienez, pekatxoren bat ere ez? Tira bai Kendu eizuz antioju kaskar horreek, eta zatoz nirekin oftamoloagana, bidean denbora pasa alde-ra, ipuin barregarri bat kontatuko deutsut eta.

Ipuin laburtxo bat, hain zuzen. Edozein herritan gerta eltekena. Baina ez deutsut esango zein herritan, bertako alaba bati oraintsu Jazo* jakola baino.

Gurasoak euskaldunak zituan eta ditu; baina (betiko «balna») bide «errazena» alabari eman gurarik, gaztelerez soilki* irakatsi outsoen, beharbada «nahasterik» ez elan euki.

Amak hamalkatxo aldiz ametsetan egin ebanez, harako alaba ha markes baten semearekin ezkontzeko zan. Haxe ha partidua, markeskumea bilatzeari etxerako neska baten bilatzea baino zailago eritxon eta.

Ezkondu aurretik, senargalak bere finka erakustera eroan eban gure alabatxo Gaztelerrira. Finka haretan markesak ahalegin guztia egin eban dana erakusten eta zazpi mila azalpen ematen. Hala-ko batean, ihiziko* trofeoak egozen gelan zirela, horman dindillizka egoen basurde buru galant baten azpi aldean gelditu ziren gora begira, eta gure alabatxoak bat batean, arduratsu, esan eutsan senargal kuttunari: ¡Qué sursillos más grandes tiene!

Markesa, inoiz halakorik entzuteke* egoela, erdi harriturik, erdi dudan geratu zan bere andregalaren uste, bako jakinduria zala ta. Teknikalki «sursillo» ete dira basurdearen sudur zuloak? — Inoan* berekiko finkako semeak. Ez zan, ez, txikia bere ezbala.

Egunak joan, egunak etorri, eta ohi dan bezala, atzerritarra bertako alaba baino euskalerrizaleagoa bihurtu jakun. Txistua eta danbolina joten ikasi eban, eta interesatu samarra ikusten genduan hemengo edozeinbat gauzaz. Egun batez, konfiantza apurren baten jabe egin zanean, haxe izan zan bere lehenengo galdera: Zelan deritxoezue euskeraz sudur* zuloak?

Ez zan hain tontoa gure markestxoak!